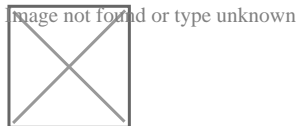

Άγ. Ιωάννης ο Πρόδρομος: Ο καλύτερος φίλος του Ηρώδη!

/ [Πεμπτουσία](#)

29 Αυγούστου: μνήμη της αποτομής της κεφαλής του αγ. Ιωάννη του Προδρόμου

Έχουμε συνηθίσει να φανταζόμαστε τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο σαν ένα οργισμένο, φωνακλά προφήτη, μόνιμα δυσαρεστημένο και κατσούφη, που φωνάζει με σκληρότητα στους ανθρώπους να μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους για να μην τους θερίσει η οργή του Θεού και να μην καούν στην κόλαση. Μπορεί να ήταν και έτσι... Βέβαια η «οργή του Θεού» είναι μια εικόνα που συμβολίζει την εχθρότητα του ανθρώπου απέναντι στο Θεό και η κόλαση είναι η θέα του θείου φωτός ως φωτιάς λόγω του ανθρώπινου εγωισμού.

Όμως η αλήθεια είναι πως ο άγιος Ιωάννης, όπως και όλοι οι προφύτες και οι άγιοι όλων των εποχών, εμπνευσμένοι από τη θεία χάρη, είχαν μεγάλη αγάπη για τους ανθρώπους και ακριβώς αυτή η αγάπη (κι όχι κάποιο σκληρό «αίσθημα δικαιοσύνης» ή κάποια δήθεν «προσβολή του Θεού» και τέτοια άσχετα) είναι που τους κάνει να ζητούν απ' τους ανθρώπους να μετανοήσουν. Η μετάνοια είναι που θα βοηθήσει τους ανθρώπους να σωθούν και η σωτηρία των ανθρώπων είναι η αληθινή έγνοια των προφητών και των αγίων, δηλ. η αληθινή έγνοια του Θεού που τους εμπνέει.

Στην περίπτωση του Ηρώδη, καταλαβαίνουμε πως ο άγ. Ιωάννης δεν ήταν καθόλου

εχθρός του, αλλά, αντίθετα, ήταν ο καλύτερος φίλος του – ή μάλλον ο μοναδικός του φίλος, αφού ο Ηρώδης, που ήταν πολύ κακός, μάλλον δε θα 'χε άλλους αληθινούς φίλους...

Είναι γνωστό σε όλους πως ο Πρόδρομος έκανε αυστηρή κριτική στον Ηρώδη, επειδή είχε κλέψει τη γυναίκα του αδερφού του, την Ηρωδιάδα, και την είχε κάνει επίσημη ερωμένη ή ίσως σύζυγό του. Ο Ηρώδης τον έβαλε φυλακή και με τη γνωστή ραδιουργία της Ηρωδιάδας, στο χορό της κόρης της, της Σαλώμης (που γοήτευσε σεξουαλικά, προφανώς, τον Ηρώδη και όλους τους «υψηλούς» καλεσμένους στα γενέθλιά του), η κεφαλή του αγ. Ιωάννη τοποθετήθηκε σ' ένα πιάτο και προσφέρθηκε στην έφηβη Σαλώμη, η οποία την πρόσφερε στην πανούργα μητέρα της, η οποία τους συγχωρέσει όλους και όλες).

Να πούμε εδώ πως αυτός ο Ηρώδης ήταν ο Ηρώδης ο 2ος (Ηρώδης Αντύπας), γιος του παλιού Ηρώδη που είχε κάνει τη σφαγή των νηπίων, δηλ. του Ηρώδη του Τετράρχη, του λεγόμενου «Μεγάλου» (και καλά) Ηρώδη.

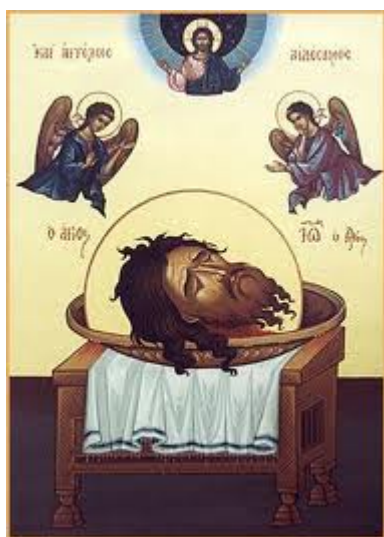
Γιατί όμως ο άγιος έκανε κριτική στον Ηρώδη; Για να του κάνει πολιτική ζημιά; Για να δώσει αφορμή σε επαναστάτες να τον πολεμήσουν; Για κοινωνικούς και πολιτικούς λόγους, τέλος πάντων; Δεν έχουμε λόγους να πιστεύουμε πως ο άγιος είχε τέτοια κίνητρα. Ξέροντας την παράδοση των αγίων, καταλαβαίνουμε κάτι άλλο: ο άγιος Ιωάννης έκανε κριτική στον Ηρώδη για να τον σώσει! Και, μαζί μ' αυτόν, να σώσει και την Ηρωδιάδα, τη γυναίκα που τελικά τον σκότωσε. Πώς να τον σώσει; Βοηθώντας τον, με την κριτική του, να σταματήσει την αμαρτία διαρκείας που διέπραττε, τη μοιχεία.

Άρα ο Ιωάννης ήταν ο καλύτερος, ή ο μόνος, φίλος του βασιλικού ζεύγους, γιατί ήταν ο μόνος που τολμούσε –με τόσο θετικά γι' αυτούς κίνητρα– να τους πει ξεκάθαρα πως είναι αμαρτωλοί και να τους καλέσει στη σωτήρια μετάνοια.

Αλλά το ότι ο άγιος αγαπούσε τον Ηρώδη φαίνεται κι από κάτι άλλο. Στο κατά Μάρκον ευαγγέλιο, κεφ. 6, στίχοι 19-20, γράφει για το διάστημα που ο άγιος ήταν στη φυλακή: «η δε Ηρωδιάς ενείχεν αυτω και ήθελεν αυτόν αποκτείνειν, και ουκ ηδύνατο· ο γαρ Ηρώδης εφοβείτο τον Ιωάννην, ειδώς αυτόν άνδρα δίκαιον και άγιον, και συνετήρει αυτόν, και ακούσας αυτού πολλά εποίει και ηδέως αυτού ήκουε».

Δηλαδή: «η Ηρωδιάδα κατηγορούσε τον Ιωάννη και ήθελε να τον σκοτώσει, αλλά δε μπορούσε, γιατί ο Ηρώδης σεβόταν τον Ιωάννη, ξέροντας πως είναι άνθρωπος δίκαιος και άγιος, και τον κρατούσε ζωντανό, και έκανε πολλά ακούγοντας τις συμβουλές του και τον άκουγε με ευχαρίστηση» (να μια ακόμη περίπτωση που η λέξη «φοβάμαι» θα πει «σέβομαι», όπως στο γνωστό «η δε γυνή ίνα φοβείται τον άνδρα»).

Το ότι ο Ιωάννης δεχόταν να συζητάει με τον Ηρώδη μέσα στη φυλακή και μάλιστα τον συμβούλευε σε μερικά πράγματα -προφανώς για να είναι σωστός και δίκαιος- φανερώνει πως ο άγιος δεν του κρατούσε κακία, δεν τον μισούσε, αλλά, αντίθετα, τον αγαπούσε!

Η στάση αυτή δίνει ένα πολύ σημαντικό παράδειγμα του πώς ένας άγιος γίνεται επαναστάτης απέναντι στη διεφθαρμένη εξουσία. Την ελέγχει με θάρρος, αλλά όχι με μίσος. Μισεί τη διαφθορά, την κατάχρηση εξουσίας και την αμαρτία, αλλά συνεχίζει ν' αγαπάει τους ανθρώπους, ακόμη κι όταν είναι διεφθαρμένοι & αμαρτωλοί, και να προσπαθεί για τη σωτηρία τους, αν φυσικά το θέλουν. Τη στάση του αυτή δεν την αλλάζει, δίνοντας γι' αυτούς ακόμα και τη ζωή του.

Σημ: Η εικόνα στην αρχή του post είναι από το μπλογκ «Η ζωή είναι ωραία» (<http://anatash.pblogs.gr/2010/01/agie-moy-giannh.html>), όπου συνοδεύεται με αυτή την όμορφη προσευχή προς τον άγιο:

ΑΓΙΕ ΜΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

Εσύ που υπήρξες τόσο μεγάλος νηστευτής, πρότυπο εγκράτειας,
εσύ που είχες βρει το δρόμο
για να τρέφεις το πνεύμα σου,
για να εξυψώνεσαι σε ουράνια μήκη και πλάτη (διαθέσιμα για όλους μας),
βοήθησέ με να κόβω έστω και μια μπουκίτσα
από τα πλούσια εδέσματά μου -δείγμα τού λιμού της ψυχής μου!

Πηγή: <http://o-nekros.blogspot.gr/>